



סוף גנב לתלייה



גנב (דקל, תל-אביב, ארצות-הברית) — מייקל מאן הוא במאי אמריקאי צעיר, שמאמין, כנראה, באגדות התפארת של הגיבור הבודד. הוא כבר תיאר בעבר מין סיפור שכזה, שבו הצליח פיטר שטראוס להוכיח עצמו כרץ למרחקים ארוכים, למרות היותו אסיר בכלא, והוא עושה זאת שוב. הפעם, ג'יימס קאן מחליט שהוא יכול להיות שודד סוליסט, שעוסק רק בצד האמנותי של הפריצות, אבל אינו מלכלך ידיו עם שיווק הסחורה הגנובה. מובן שזה לא יכול להימשך לאורך זמן, כי סינדיקט הפשע רוצה תמיד נתח מכל מה שקורה מחוץ לחוק, ואומן השוד המתוחכם נאלץ בליתי-ברירה להסכים להצעה, שאי-אפשר לסרב לה. אלא, שכדור, עסקים עם הסינדיקט הם חדיסטיים, יש בהם רק בעל-בית אחד, וזה אינו הפרט הבודד. לכן, מי שחושב שיש באפשרותו להתנות נתאים, או לעשות תוכניות לעתיד, ללא רשות ה"קאפו" (שאינו בהכרח איטלקי), טועה טעות מרה, כפי שמסתבר פעם נוספת מן הסרט הזה.

במקביל לעלילת הפשע יש בסרט עוד שני מרכיבים: מצד אחד, סיפור אהבה בין קאן וטיסודי וול. מצד שני, סיפור נאמנותו של קאן לידיד שרכש בכלא ושעדיין נמק שם — הוא עומד לנפוח את נשמתו ממחלה, בטרם יסיים את ריצוי העונש שהוטל עליו. מאן והתסריטים שלו נאחזים במיתוסים הישנים

ש"מור זקן מספיק כדי להיות אביה ולא מאהבה" (מור היום בן 53). העיקר הפירסומה. בכך לא רק הפך זה את האיוון העדין, שהינחה את ברור קולי בעיצוב בנות-הזוג הנשיות של ג'יי בורו באותה קפדנות עצמה, שהוא משגיח על חליפותיו של הסוכן ועל מכוניותיו. היא גם הפרה כלל מיקצועי, שכל שחקנית, הנוטלת על עצמה תפקיד של נערת בונד, חייבת לדעת: חלק הארי של העבודה אינו המישחק, כלל וכלל, לא, כי אם יח"סיהצבור. או כפי שהיטיבה לבטא זאת בריט אקלנד, ששיחקה את מרי גודנייס באיש בעל זרוע הזהב (1974): "לשחק בסרט של בונד זה 30 אחוז ביצוע ו-70 אחוז פירסומה. מסע-הפירסום מתחיל ביום שאת מתחילה להסריט. את חייבת לערוך סידרת צילומי פירסום לפחות פעם בשבוע במשך שנה שלמה. עליך להתלבש ככל האפשר פחות והביקני אינו הכרחי, את יכולה לוותר עליו אם את רוצה".

מה שנשאר יציב בקאריירה של אקלנד מנסיון בונד שלה. הם הוויכוחות, שכן הקאריירה שלה כשחקנית לא המריאה מע' להמלה. כפי ששיוותה לעצמה. היום היא מפרסמת את ספר זיכרונותיה, בריט הא' מיתית, ומקדמת את מכירתיה. הופעתה האחרונה היתה בטלוויזיה במיני-סידרה ב' שם עמק הבורות.

אשתו השנייה. שתיים מן השחקניות, שעשו קאריירה רצינית מאוד מאז הופיעו בסרטי בונד. היו דיאנה ריג וג'יין סיימור. דיאנה ריג, שזכתה להיות אשתו השנייה של בונד, היתה למעשה כבר מבוססת דייה על הבמה ובטלוויזיה הבריטית. אחרי בונד היתה אפילו מועמדת לפרס הטוני בשל הופעתה באבלאר ואלאזוי על בימת ברוד-ווי (1971). היום היא מסריטה את שחיתות מתחת לשמש של אנתה כריסטי, עם פארט נים מכובדים כפיטר יוסטינוב, ג'יימס מייסון ומגי סמית.

אשר לסיימור, שהופיעה כבתולה בעלת הכוחות הטלפאטיים המדהימים בחיה ותן למות (1973). זו היתה רקדנית במקורה, והתקדמה להפליא לקאריירה משגשגת על בימות ברודווי עד היום. בשל הריגונה נאלצה לפרוש לאחרונה מהצגת אמדיאוס, שזכתה להלל רב, ונישאה למפיק שלה, דיוויד פלין, בשבוע זה ממש.

שחקנית אחרת, שדרכה קיבלה תפנית רצינית אחרי בונד, היא הוגור בלקמן שי גילמה את מומחית הטיס והג'ודו, פוסי גאלור, בגולדפינגר (1964). גם היא, כריג, הופיעה בסידרת הטלוויזיה הנוקמנים, והפכה שחקנית תיאטרון מבוקשת באנגליה. אחרי שהופיעה במוסיקת לילה זעירה, תש' חק את תפקיד הרוזנת בצלילי המוסיקה, ובגירסה מחודשת זו בבריטניה תחבק גם לשיר.

הפירסומה נשארת. ומה על האח-

רות? דניאלה ביאנקי, ששיחקה את טא-טיאנה, המנסה לערוך ממורח למערב ב"רוסיה באהבה (1963), חיה ברומא עם בעלה הרופא, ומגדלת את ילדיו. קלודין או'ה, מיס צרפת לשעבר, ששיחקה את דומינו בכדור הרעם (1965), עושה סרט חדש בפאר ריס, שם היא חיה. מי האמה, ששיחקה את קיסי סוזוקי באתה חי רק פעמיים (1967), ושהיתה אשתו הראשונה של בונד, מופיעה בעיקר בקולנוע ובתיאטרון ביפאן. ג'יל סט. ג'ון, שהיתה טיפאני קייסי ב"ה

וגשאררה הבחירה הראשונה — אורסולה אנדרס. אנדרס, שגילמה את הראשונה ב' סידרת הנערות בד'ר נו (1962), היא עד היום הדגם שלפיו מנסים ברקולי ושר תפיו למצוא את החדשה בסידרה: "פנים אלמוניים שיתגלו לראשונה, ולא סתם פנים, עד היום אני זוכר כיצד ראיתי אותה לראשונה, בחמונה שהזדקרה מתוך ערימת צילומים של נערות שכבר נפסלו עלי-ידי סוכני הליהוק. היא היתה יפהפיה בבגד ים רטוב ובלתי-ידועה לחלוטין, משמע לא רישה משכורת אסטרונומית."

גם אנדרס לא הרחיקה-לכת בקאריירה קולנועית, אם כי המשיכה לשמש נושא רכילותי מפתה ומוקד-משיכה לצלמים עד עצם היום הזה. כשהיא אם לילדו של הארי המלין, שותפה לחיים, הצעיר ממנה בש' נים רבות. בימים אלה היא משתתפת לצדו בסרט חדש.

ואחרונה חביבה, העיקבית מכולן, הנעי-



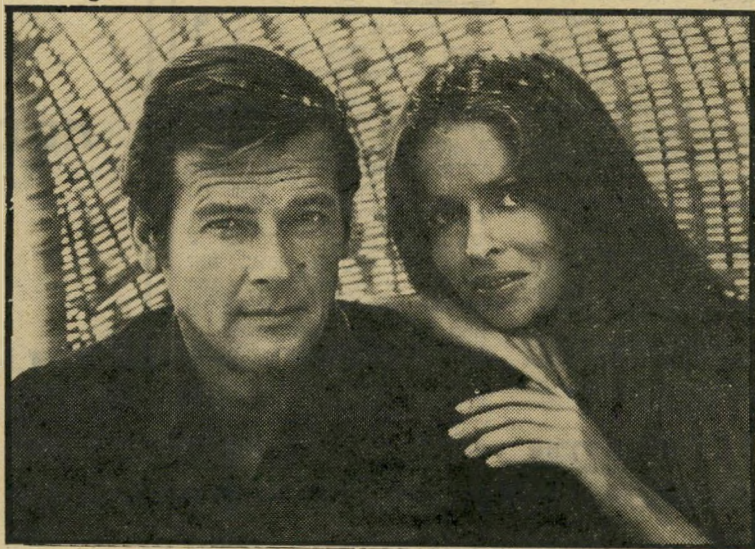
דיאנה ריג
אשתו המתה

רה היחידה שהשתתפה בכל תריסר ההפ' קות עד כה, זוהי לואה מאקסוול, הידועה בליווייה "מאני פני", הלא היא מזכירת השירות החשאי, המאוהבת בבונד לנצח. אמנם, ברקולי טוען שיאן פלמינג תיכנן משהו משותף עבור בונד ומאני פני, אך לרוע המזל נפטר לפני שהנצח רעינו כתבה. ובניתיים, תמשיך מאני פני לעקוב ולעגוב אחרי הסוכן הנכסף, ובימי חול, כשהיא במצב של חצי פרישה מן הכד (בגיל 54), היא תכתב טור עיתונאי אישי בעיתון קנדי, הגושא את הכותרת "מאני פני".

ושאר על ריצפת חדרי-העריכה. לואה צ'אילס, שהיתה המדענית היפהפיה הולי גורדה, נוטלת שיעורי מישחק, וטוענת ש' היא מתכוונת להתבסס על כישרונה, ולא על גופה.

אשר לבחירתו של ברקולי, שלדעתה, עונה ביותר על הפילוסופיה ההולמת המג' זה אותו בבחירת נערת בונד, זו היתה

לומים לנצח (1971), השתתפה בכמה סר' טים. אך פירסומה הבולט בא לה בשנת 1970 בזכות היותה בת-לווייתו של ד"ר קיסינג'ר בימיו העליונים ביותר, בארבראה באך, שהיתה מייגור אנייה אמאזונה ב' המרגל שאהב אותה, ונישאה זה מכבר לריג' גו סטאר, היתה לה הופעה קצרה בסרט משותף איתו בשם איש המערות, אך הוא



בארברה באך ודוג'ר מור ב"המרגל שאהב אותי"
אשתו של רינגו סטאר



לואה מאקסוול ושון קונרי ב"גולדפינגר"
מאני פני הנצחית



בריט אקלנד
נשארו זכרונות